

UZASADNIENIE

W pozwie, który wpłynął do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 29 maja 2013 r. powódka E. W. wniosła o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa – Komendanta Komisariatu Policji w A.:

- kwoty 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 marca 2013r. do dnia zapłaty,

- kwoty 5.100 zł tytułem skapitalizowanej renty za zwiększone potrzeby wraz z ustawowymi odsetkami od 28 marca 2013r. do dnia zapłaty,

oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podała, że w dniu 18 czerwca 2012 r., poślizgnęła się i spadła na wyslizganych, niczym niezabezpieczonych schodach na terenie Komisariatu Policji w A. przy ul. (...). W wyniku zaistniałego zdarzenia doznała złamania podudzia prawego. W dniu 29 czerwca 2012 r. poddana została zabiegowi operacyjnemu polegającym na repozycji kostki bocznej i zespoleniu płytką hakową. Następnie z uwagi na długą rekonwalescencję oraz utrzymujący się ból prawej nogi leczyła się ortopedycznie do lutego 2013r. (pозew k. 3-6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 października 2013r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Przyznał, że w dniu 18 czerwca 2012r. miało miejsce zdarzenie, w trakcie, którego powódka zsunęła się ze schodów wewnętrznych. Wskazał jednak, że przedmiotowe schody spełniają obowiązujące normy i są bezpieczne, a ponadto posiadają poręcz. Bezpośrednią przyczyną zsunięcia się przez powódkę ze schodów było niezachowanie przez nią należytej staranności i ostrożności, a mianowicie powódka miała buty na paski, z których jeden spadł. Pozwany zakwestionował również zasadność i wysokość żądanej renty na zwiększone potrzeby, wskazując, iż powódka nie udowodniła ani okoliczności, iż te zwiększone potrzeby występują, ani nie wykazała, iż są one w wysokości renty, której żąda. Ponadto podniósł zarzut przyczynienia się powódki do powstania szkody. (odpowiedz na pozew k. 41-44)

Pismem procesowym z dnia 5 grudnia 2014r. powódka rozszerzyła powództwo i wniosła o zasądzenie tytułem skapitalizowanej renty za zwiększone potrzeby kwoty 6.044 zł, w tym 5.100 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28 marca 2013r. oraz kwoty 944 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia opisu niniejszego pisma pozwanemu. Wskazała, że na rentę z tytułu zwiększonych potrzeb składają się: koszt opieki osób trzecich w wysokości 5.814zł, koszt zakupu leków przeciwzakrzepowych w kwocie 70 zł oraz koszt leków przeciwbólowych (4 miesiące po 40zł). (pismo procesowe k. 131-132)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2012 r. około 9.30 powódka udała się na znajdujący się w A. przy ul. (...) Komisariat Policji, w celu odbycia rozmowy z dzielnicową M. W. (1) na temat uciążliwego dokarmiania gołębi przez sąsiadkę. Podczas spotkania powódka nie uzyskała zadowalających ją informacji. Po wizycie podczas schodzenia po schodach z drugiego pietra na pierwsze, na 5 stopniu schodów pomiędzy II piętrem i podestem, powódce ześlizgnęła się noga ze stopnia w wyniku, czego doznała urazu prawego stawu skokowego. Zdarzenie miało miejsce około godziny 10.00. Z powodu bólu powódka usiadła na półpiętrze pomiędzy II a I piętrem. Zaczęła prosić o pomoc. Jej wołanie usłyszeli zatrudnieni na Komisariacie pracownicy, którzy przyszli udzielić jej pomocy. W dniu wypadku było ciepło, powódka miała na sobie płaskie buty typu japonki - na paski, założone na gołe stopy. (książka przebiegu służby k. 47-50, zeznania: H. K. protokół rozprawy z dnia 09.12.2013r. 00:09:43 k. 71v.-72, K. K. protokół rozprawy z dnia 09.12.2013r. 00:22:43 k. 72, zeznania M. W. protokół z dnia 14.10.2015r. 00:30:48 k. 251, karta informacyjna k. 16)

Z miejsca zdarzenia powódka została przewieziona, wezwaną przez dyżurnego oficera, karetką pogotowia do (...) w Z., gdzie przebywała w oddziale ortopedyczno-urazowym do dnia 6.07.2012 r. z rozpoznaniem złamania trójskokowego podudzia prawego. W dniu 29.06.2012 r. została poddana zabiegowi operacyjnemu, w trakcie, którego wykonano otwartą repozycję kostki bocznej i zespolenie płytką hakową oraz otwartą repozycję kostki przyśrodkowej i zespolenie 3 drutami. Założono opatrunek gipsowy gołeniowo-stopowy. Powódka została wypisana z zaleceniem utrzymania opatrunku gipsowego do 6 tygodni oraz chodzeniem przy pomocy 2 kul bez obciążania kończyny dolnej prawej. Dalsze leczenie podjęła w poradni ortopedyczno-urazowej. Po zdjęciu unieruchomienia korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych. (karta informacyjna k. 16, skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne k. 12-14, historia choroby k. 17-21, skierowanie k. 22, dokumentacja medyczna k. 24-27)

Budynek przy ul. (...) w A. był użytkowany, jako Komisariat Policji w A. od 30.03.1994r. na podstawie umowy użyczenia zawartej pomiędzy Komendą Wojewódzką Policji w Ł. a Gminą A.. (pismo z dnia 12 stycznia 2004r. k. 302)

Budynek Komisariatu ma 4 kondygnacje, przy czym do piwnicy prowadzi osobna klatka schodowa.(zeznania Ł. T. protokół z dnia 09.12.2015r. 00:10:19 k. 277)

W 2011r. został przeprowadzony na terenie Komisariatu remont, jednak w ciągu prowadzącym z I na II piętro nie były remontowane schody. (zeznania I. I. protokół rozprawy z dnia 09.12.2013r. 00:39:29 k. 72v.-73)

W dniu 14 września 2009r., pracujący w przedmiotowym Komisariacie funkcjonariusz Policji, schodząc szybkim krokiem ze schodów, pomiędzy półpiętrzem a parterem potknął się i stracił równowagę, w wyniku, czego obsunęła mu się lewa noga i doznał urazu lewego stawu skokowego i kolanowego. Nie spadł ze schodów, ponieważ złapał się barierki. Zaistniałe zdarzenie zostało zakwalifikowane w trakcie prowadzonego postępowania szkodowego, jako wypadek w pracy. Poza tym zdarzeniem nie miały miejsca inne wypadki na schodach. (zeznania Ł. T. protokół z dnia 09.12.2015r. 00:07:11 00:10:19 k. 277, akta postępowania wyjaśniającego wypadku z dnia 14.09.2009r. k. 305-322, zeznania I. I. protokół z 9.12.2013r. 00:39:20 k. 73)

Stan przedmiotowej klatki schodowej jest dobry, bezpieczny dla ruchu pieszego osób przemieszczających się po tych schodach. Stan schodów wskazuje, iż właściciel budynku utrzymuje je w stanie niestwarzającym zagrożenia dla użytkowników. Nawierzchnia schodów jest równa, twarda i posiada odpowiednią nośność oraz wytrzymałość dostosowaną do obciążeń chodzących osób. Schody utrzymane są w czystości i porządku. Są dobrze oświetlone w porze dziennej i nocnej (okna, światło sztuczne). W okresie przed wypadkiem na powierzchni części podestów oraz posadzkach korytarzy przeprowadzono remonty związane z ułożeniem na istniejącej posadzce (podłogach) nowej okładziny z płytek ceramicznych (typu gres), co spowodowało, iż pierwsze stopnie przy wejściach z podestów piętrowych mają zmniejszoną wysokość. Wada ta powstała w wyniku remontu podestów, nie była jednak przyczyną upadku – zsunęcia się powódki, gdyż powódka schodziła z piętra II-go, gdzie stopnie na odcinku od 1 do 5 stopnia miały i mają jednakową szerokość stopnia i wysokość zbliżoną do stopni sąsiadujących. Stopnie pokryte są okładziną z masy szlifowanego lastryka, tj. grysu kamiennego i zaprawy cementowej (cementu). Podesty pozostałe w poziomie I-go i II-go piętra, podczas robót remontowych zostały pokryte okładziną z płytek ceramicznych typu gres ułożonych na zaprawie klejowej. Okładzina z kamienia sztucznego (lastryko) umożliwia łatwe utrzymanie czystości, odporna jest na ścieranie, stabilna, niepyląca, dość równa i gładka. Schody są wyposażone w balustradę o konstrukcji metalowej z kształtowników oraz pochwyty drewniane, z którego należy korzystać podczas wchodzenia i schodzenia. Schody są zadbane i się świecą, dla pewnego rodzaju obuwia mogą być śliskie. Jednak każda nawierzchnia, w zależności od rodzaju stykających się materiałów, tj. materiału, z którego wykonana została podeszwa oraz posadzki, może być śliska bądź też tępa. Zastosowana w przedmiotowych schodach masa lastryka była materiałem powszechnie stosowanym w czasach budowy niniejszego budynku i nie jest materiałem powodującym niebezpieczeństwo. Przedmiotowe schody nie wymagają zabezpieczeń antypoślizgowych. Nie wymagają także uszorstkowania, które mogłoby pociągnąć za sobą ryzyko częstych potknięć.

Pozwany zapewniał okresowe, systematyczne kontrole stanu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stanu technicznego elementów budynku. Budynek Komisariatu Policji w A. wybudowany został kilkadziesiąt lat temu i podlegał podczas

projektowania, wykonania i odbioru ówczesnym przepisom i normom budowlanym, w tym również związanych z konstruowaniem, wymiarowaniem i wykańczaniem klatek schodowych, m.in. normom wskazanym w Rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 21 lipca 1961r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budownictwa powszechnego (Dz. U. 1961r. Nr 38, poz. 196 i z 1962r. Nr 46, poz. 225; Nr 53, poz. 269).

Przedmiotowe schody nie spełniają wymagań technicznych odpowiadającym dopuszczalnym warunkom w miejscach, gdzie wykonano nowe posadzki w korytarzach, przez co zmniejszono wysokość stopni. W tych miejscach nie został również zachowany warunek normy proporcji wysokości i szerokości schodów. Jednakże w rejonie (obrębnie), gdzie powódka uległa wypadkowi wskazane schody były i są bezpieczne dla ruchu pieszego. Profil schodów nie powinien powodować ześlizgnięcia, wchodząc i schodząc ze schodów nie stawiamy stopy na krawędzi, tj. wyoblonym profilu. W tym miejscu, gdzie powódka uległa wypadkowi, nie było żadnych wgłębień. Powierzchnia schodów jest dość równa. Schody na skutek upływu czasu uległy w pewnych miejscach starciu, jednak nie ma w tym miejscu żadnego garbu. Nie zachodzi także potrzeba zamontowania drugiej barierki w tej części schodów, gdzie powódka uległa wypadkowi, bowiem skutkowałoby to zwężeniem światła schodów. Światło schodów minimalne powinno mieć 110 cm, przedmiotowe schody mają 113 cm. Z uwagi na obowiązujące ówczesne przepisy, lata budowy przedmiotowego budynku, szerokość istniejącego od kilkudziesięciu lat biegu klatki schodowej oraz funkcję budynku – nie ma racjonalnego uzasadnienia dla zamontowania drugiej poręczy, tj. po przeciwnej stronie poręczy istniejącej. (opinia biegłego z zakresu budownictwa J. K. k. 206-226, ustna opinia uzupełniająca protokół z dnia 14.10.2015r. 00:04:12, 00:23:39 k. 250-251, pisemna opinia uzupełniająca k. 256-261, druga ustna opinia uzupełniająca protokół rozprawy z dnia 14.03.2016r. 00:03:11 k. 341, dokumentacja fotograficzna k. 170-178)

Przeprowadzona w dniu 3 grudnia 2008r. kontrola sanitarna wykazała, że do pomieszczeń położonych na różnych poziomach prowadzą bezpieczne dojścia stałymi schodami. W trakcie przeprowadzonych kontroli w dniu 3 grudnia 2008r., 20 maja 2010r., 14 stycznia 2011r. oraz w dniu 24 września 2012r., nie stwierdzono uchybień odnośnie schodów, na których poślizgnęła się powódka. (protokół z dnia 03.12.2008r. k. 79-83, protokół z dnia 20.05.2010r. k. 84-85, protokół z dnia 14.01.2011r. k. 86, protokół z dnia 24.09.2012r. k. 87)

U E. W. występuje wygojone złamanie trójkostkowe goleni prawej ze zniekształceniem i upośledzeniem funkcji stopy. Powodem doznanego przez powódkę uszkodzenia był mechanizm skrętny stawu skokowego, powstały prawdopodobnie na skutek złego postawienia stopy przez powódkę. Stopa została zablokowana przy ruchu skrętnym ciała, co doprowadziło do złamania w obrębnie stawu skokowego, mógł do tego dołączyć także uraz bezpośredni, tzn. uderzenie o podłoże. Wypadek, do którego doszło w dniu 18 czerwca 2012 r. spowodował u powódki trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15 % (według punktu 162b dla rozpoznania IA według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r.).

W początkowym okresie po zdarzeniu odczuwane przez powódkę cierpienia fizyczne były średniego stopnia, następnie zmniejszały się. Powódka wymagała pomocy innych osób w wymiarze 4 godzin dziennie przez okres 3 miesięcy oraz 2 godzin dziennie przez okres następnych 2 miesięcy, po upływie 5 miesięcy od zdarzenia nie wymagała pomocy osób trzecich. W chwili obecnej także tego nie wymaga. E. W. nie musiała ponosić kosztów leczenia, ponieważ była leczona w ramach ubezpieczenia zdrowotnego NFZ. Koszt leków przeciwbólowych to kwota od 30 do 50 zł miesięcznie. Konieczność ciągłego stosowania leków zachodziła u powódki w okresie 4 miesięcy od urazu, a w chwili obecnej może zachodzić konieczność okresowego stosowania leków w przypadku dolegliwości bólowych. Koszt leków stosowanych po zabiegu w momencie unieruchomienia - leków przeciwwzkrzepowych to kwota 60-70 zł (10 złotych za opakowanie).

U powódki nie zachodziła potrzeba stosowania opatrunku. Stosowanie opaski i bandaży elastycznych byłoby uzasadnione, gdyby taka potrzeba była uwidoczniła w dokumentacji medycznej. Jednak w dokumentacji nie ma żadnego zalecenia odnośnie stosowania opasek i stabilizatorów stawu skokowego.

Stan zdrowia powódki jest utrwalony, leczenie ortopedyczne zostało zakończone, nie można jednak wykluczyć powstania wcześniejszych zmian stawu skokowego prawego. (opinia biegłego ortopedy M. S. k. 89-92, ustna opinia uzupełniająca protokół z dnia 01.12.2014r. 00:09:35, 00:26:02, 00:27:38 k. 126-127)

U powódki występują pooperacyjne blizny prawej stopy, zabieg operacyjny był konieczny w związku z wypadkiem, jakiego powódka doznała. Jedna z blizn ma długość 6 cm, a druga 9 cm i jest umiejscowiona na kostce - jest to dość widoczne oszpecenie. Stały uszczerbek na zdrowiu będący wynikiem istniejących zniekształceń bliznowatych stopy wynosi 2% (punkt 169 – inne uszkodzenia stopy pozostawiające zmiany bliznowate i zniekształcające – w zależności od stopnia upośledzenia czynności oraz analogia do punktu 19A załącznika). Blizny pooperacyjne powodują trwałe, niewielkie oszpecenie powódki, nie powodują zaburzeń czynnościowych. Nie jest możliwe całkowite usunięcie istniejących blizn, ani w drodze operacji plastycznej, ani poprzez leczenie zachowawcze. Ze względu na liniowy charakter blizn ewentualny zabieg operacyjny nie wpłynie na poprawę ich wyglądu. Podstawowa pielęgnacja blizny polega na jej natłuszczaniu, powódka stosowała preparaty pielęgnacyjne do natłuszczania blizny: ich koszt to około 7-10 zł za opakowanie (na okres dwóch tygodni). W przypadku blizn pooperacyjnych takie preparaty należy stosować około 6 miesięcy od operacji. (opinia biegłego z zakresu chirurgii plastycznej T. Z. k. 139-141, ustna opinia uzupełniająca protokół z dnia 10.06.2015r. 00:07:10 k. 196)

Pismem z dnia 26 lutego 2013r., powódka poinformowała pozwanego o zaistniałym zdarzeniu szkodowym i wezwała do zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 50.000 zł oraz kwoty 5.000 zł tytułem renty na zwiększone potrzeby. (zgłoszenie szkody k. 28-29)

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych dowodów, w szczególności w oparciu o opinie biegłych sądowych i dokumentację medyczną oraz zeznania świadków.

Złożone w rozpoznawanej sprawie opinie biegłych sądowych: z zakresu budownictwa J. K. oraz sporządzone przez lekarzy specjalistów – z zakresu ortopedii M. S. (2) oraz – chirurgii plastycznej T. Z. (2) odzwierciedlały staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia. Odpowiadały w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zgłaszane przez strony wątpliwości i zastrzeżenia do wniosków opinii zostały wyczerpująco wyjaśnione w opiniach uzupełniających.

W zakresie procentowego oszacowania uszczerbków Sąd zaaprobował przedstawioną w opiniach ocenę dokonaną w świetle powoływanej posiłkowo tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002r. (Dz. U. Nr 234, poz. 1974).

Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2013r. oraz ponownie na rozprawie w dniu 1 grudnia 2014r. Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z oględzin budynku Komendy, w tym przedmiotowych schodów na okoliczność ich stanu. Zauważyć, bowiem należy, iż stan budynku nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy, a wygląd schodów, w tym tych, na których powódka uległa wypadkowi został w sposób, co najmniej wystarczający udokumentowany załączonymi do akt zdjęciami wykonanymi przez pozwanego, jak również przez biegłego.

Dokonanych ustaleń Sąd nie oparł na zeznaniach powódki, bowiem E. W., mimo wezwania do obowiązkowego stawienia pod rygorem pominięcia dowodu z zeznań nie stawiła się na rozprawę w dniu 18 maja 2016r. Wprawdzie złożyła wniosek o odroczenie rozprawy z uwagi na to, iż zmuszona jest ustanowić adwokata z wyboru, lecz zdaniem Sądu samo poszukiwanie adwokata nie zwalniało powódki od stawienia, tym bardziej, że do wypowiedzenia pełnomocnictwa doszło w dniu 11 grudnia 2015r., a pierwsze postanowienie o oddaleniu wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu Sąd Okręgowy wydał w dniu 28 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powódka ostatecznie dochodziła od pozwanego, w związku ze zdarzeniem z dnia 18 czerwca 2012r. tytułem zadośćuczynienia kwoty 70.000 oraz renty z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 6.044 zł miesięcznie.

Stosownie do art. 445 k.c. w zw. z art. 444 k.c., w wypadku m.in. uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Natomiast w myśl art. 444 § 2 k.c. jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Wskazane przepisy nie stanowią samoistnej podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej.

Powódka E. W. doznana przez siebie szkodę wiązała z brakiem utrzymania w należyтым stanie schodów w budynku Komisariatu Policji w A., zatem odnosząc się do kwestii odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej, w niniejszej sprawie zasadnym jest rozważenie spełnienia przesłanek przewidzianych w art. 415 k.c. W myśl powołanego przepisu, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Na gruncie powołanego przepisu do przesłanek odpowiedzialności deliktowej należą: powstanie szkody, zawinione zachowanie sprawcy oraz związek przyczynowy między tymi dwoma zdarzeniami. Przy czym zgodnie z art. 6 k.c., obowiązek wykazania tych przesłanek spoczywa na powódce. Zgodnie z powołanym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ta zasada materialno - prawna znajduje odzwierciedlenie w przepisie procesowym art. 232 k.p.c., który z kolei stanowi, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Są to naczelne zasady postępowania dowodowego, które zawsze w postępowaniu sądowym obciążają stronę, która z danego faktu wywodzi dla siebie określone skutki prawne.

Uwzględniając treść art. 6 k.c. stwierdzić należy, iż do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie.

Przechodząc do analizy przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, wskazać należy, iż szkodą jest każdy uszczerbek w dobrach chronionych prawem. W rozważanej sprawie nie budzi wątpliwości, iż E. W. doznała szkody w postaci uszkodzenia ciała w zakresie narządów ruchu w postaci złamania trójkostkowego goleni prawej ze zniekształceniem i upośledzeniem funkcji stopy, co spowodowało trwałe uszczerbek na zdrowiu. W związku z wypadkiem konieczne było przeprowadzenie zabiegu operacyjnego, po którym pozostały widoczne u powódki pooperacyjne blizny prawej stopy. Szkada u powódki polegała także na odczuwanym, w związku z doznanymi w dniu 18 czerwca 2012r. obrażeniami narządów ruchu, cierpieniu fizycznym i psychicznym. Ponadto konieczność przebywania w unieruchomieniu gipsowym oraz długotrwała rehabilitacja niewątpliwie stanowiły dla niej źródło dodatkowego bólu i stresu.

Zawinione zachowanie sprawcy szkody polegać może tak na działaniu, jak i na zaniechaniu, przy czym zaniechanie może zostać uznane za czyn jedynie wówczas, gdy wiąże się ono z niedopełnieniem ciążącego na sprawcy obowiązku działania. Zachowanie będące źródłem szkody musi być, z jednej strony, zachowaniem bezprawnym, a z drugiej, zawinionym. Bezprawność zachowania polega zaś na przekroczeniu mierników i wzorców wynikających zarówno z wyraźnych przepisów, zwyczajów, utartej praktyki, czy wreszcie zasad współżycia społecznego (wyrok SN z dnia 22 września 1986 r., IV CR 279/86, LEX nr 530539). Sprawca dopuszcza się umyślnie czynu bezprawnego, jeżeli mając zamiar naruszenia obowiązujących nakazów lub zakazów, chce je przekroczyć (zamiar bezpośredni) albo przewiduje taką możliwość i godzi się na ten skutek (zamiar ewentualny). W przypadku winy nieumyślnej dominuje pogląd, że właściwym kryterium dokonania oceny jest należyta staranność (Adam Olejniczak, Komentarz do art. 415 k.c. w Andrzej Kidyba (red), Kodeks Cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania-część ogólna, Lex 2010). Pojęcie należytej staranności zostało uregulowane w art. 355 § 1 k.c., który stanowi, że dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Natomiast zgodnie z § 2 należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zauważyć należy, że przestrzeń, gdzie doszło do zdarzenia, tj. klatka schodowa w budynku znajdującym się w A. przy ul. (...), w którym od 1994r. mieści się Komisariat

Policji jest w dobrym stanie. Jest bezpieczna dla osób z niej korzystających. W ślad za opinią biegłego z zakresu budownictwa J. K. uznać należy, iż stan schodów nie powoduje zagrożenia dla użytkowników. Ich nawierzchnia jest równa, schody posiadają nośność oraz wytrzymałość, dostosowaną do obciążeń poruszających się po niej osób. Materiał, którym pokryte zostały stopnie stanowi masę szlifowanego lastryko, tj. grysu kamiennego i zaprawy cementowej. Przedmiotowe schody zostały wykonane zgodnie z obowiązującymi w czasie budowy przedmiotowego budynku normami.

W obrębie miejsca, gdzie powódka się poślizgnęła, tj. na wysokości piątego stopnia schody są bezpieczne i zostały wykonane zgodnie z technicznymi wymaganiami. Nie występują żadne wgłębienia na powierzchni schodów, zaś starcie przy profilu stopni nie pociąga za sobą ześlizgnięcia, ponieważ schodząc nie stawia się stopy na krawędzi stopni. Schody są wyposażone w balustradę oraz drewniany pochwyt, z którego należy korzystać podczas poruszania się po nich. Przy czym podkreślić należy, iż w tym budynku wystarczające jest zamontowanie tylko balustrady po jednej stronie schodów. Pozwany dbał o utrzymanie czystości na klatce schodowej oraz o utrzymanie schodów w należyтым stanie, przeprowadzał okresowe kontrole ich stanu technicznego. Zastosowana w przedmiotowych schodach masa lastryka była materiałem powszechnie stosowanym w czasach budowy niniejszego budynku. Dla pewnego rodzaju obuwia taka powierzchnia może być śliska, jednak nie można uznać, że jest to materiał powodujący jakiegokolwiek niebezpieczeństwo. Należy mieć na uwadze, że każda powierzchnia w zależności od materiałów jakie się stykają, tj. obuwia i materiału posadzki może być śliska lub tępa. Przedmiotowe schody nie wymagają zabezpieczeń antypoślizgowych.

Wprawdzie w trakcie przeprowadzonego w ostatnich latach remontu Komisariatu i położenia płytek na podestach powstała wada polegająca na zmniejszeniu wysokości pierwszych stopni przy wejściach z podestów, nie była ona jednak przyczyną upadku powódki, bowiem do jej zsunienia się doszło na innym odcinku schodów.

Nie można, zatem pozwanemu zarzucić braku utrzymania przedmiotowych schodów w należyтым stanie. Dlatego też w ocenie Sądu w rozpoznawanym stanie faktycznym nie zaktualizowały się wskazane w art. 415 k.c. przesłanki uzasadniające odpowiedzialność odszkodowawczą strony pozwanej, tym samym powództwo, jako niezasadne podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c.. Powódka przegrała sprawę i zgodnie z wyrażoną w powołanym przepisie regułą odpowiedzialności za wynik procesu winna zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. W niniejszej sprawie strona pozwana poniosła koszty w łącznej kwocie 3.600 zł (koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu- Dz.U.2013.490 j.t.), zatem Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wskazaną kwotę.